

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tatrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9 — 18
Numurs maksā 15 kap.

№ 4 (1893)

Trešdien, 1957. g. 9. janvārī

13. gads

Plašu sacensību par jauniem panākumiem lauksaimniecībā

Vēl pagājušajā gadā Bauskas rajona lauku darba-
laudis aicināja kolchozniekus izvērst jaunajā saim-
niecības gadā sacensību par krasu lauksaimniecī-
bas pacēlumu. Bausknieki aicina visus re-
publikas kolchozniekus un kolchoznieces, MTS un
padomju saimniecību darbiniekus, lauksaimniecības
specialistus iesaistīties socialistiskajā sacensībā par
PSKP XX kongresā lauksaimniecībai izvirzīto uz-
devumu sekmīgu izpildi.

Atsaukties šim aicinājumam, rūpīgi izstrādāt un
nekavējoties veikt pasākumus, lai tālāk vairotu lop-
kopības produktivitāti, tīrumos izaudzētu bagātīgas
ražas — to prasa ikviena lauksaimniecības darbi-
nieka, kolchoznieka intereses. Kā tad bausknieku
aicinājumu apspriež mūsu rajona kolchozos, koda-
ra, lai jaunais gads laukos būtu krietni ražūnāks?

Atsevišķos kolchozos partijas organizācijas, valdes
organizējušas kolchoznieku sapulces, un tajās iz-
strādātas un pieņemtas socialistiskās sacensības saīs-
tības, tā tas ir, piemēram, kolchozā „Uzvaras karogs”.
Saistības par priekšzīmīgu sagatavošanos pavasara
lauku darbiem uzņēmies Kuldīgas MTS mehani-
zatori. Tagad viņi raženi strādā un saistības go-
dam pilda.

Diemžēl, tādu piemēru rajonā gaužām maz. Aici-
nājumu vēl arvien nav sadzirdējušas kolchozu „Uz-
vara”, „Boļševiks”, „Cīņa”, „Latvijas strēlnieks” un
vairāku citu valdes un partijas pirmorganizācijas.
Tikai tā var izskaidrot to, ka šeit aicinājums nav
apspriests, sacensība nav organizēta.

Lai sekmīgi izmitinātu lopus un vairotu to pro-
duktivitāti, Bauskas rajonā labi organizē lopu kop-
šanu un barošanu, rūpējas, lai katrs centners rup-
jās un sulīgās barības būtu lietderīgi izmantots. Ik
mēnesi kolchozos rezumē lopkopju darba rezultātus.
Bet kā pie mums? Piemēram, tikai nedaudzos kol-
chozos rupjo lopbarību sagriež un sautē. Bet tādos
kolchozos kā „Jaunā gvarde”, Staļina vārdā no-
sauktajā, kur priekšsēdētāji bb. Daģis un Surgoļts
ir lopkopības specialisti, praktiski pašreiz neko ne-
dara, lai lopkopība kļūtu produktīvāka.

Tādi kolchozi, kur piena izslaukumi, salīdzinot
ar pagājušās ziemas šo pašu laiku, samazinās, ir
„Aktivists”, Leņina vārdā nosauktais, „Boļševiks”
un vēl daži.

Lai iegūtu augstākas ražas, vispirms vajadzīga
 laba sēkla. Ko gan labu var teikt par kolchoziem
„Socialisma ceļš”, „Sarkanais karogs” un Kārļa
Marksa vārdā nosauktā kolchoza agronomiem bb.
Pleišu, Eglāju, Mucenīci un valdēm, ja šeit nav
pat atbērta puse no vajadzīgā graudangu daudzuma
un vēl šodien nav ne kilograma kondicionētas sēk-
las. Skaidrs ir viens — viņi bausknieku aicināju-
mu labi ja izlasījuši un nolikuši atvilktnēs.

18. janvārī Kuldīgā notiks rajona lauksaimniecī-
bas aktīva sapulce. Šeit paredzēts izstrādāt rajona lauku
darba laudžu socialistiskās sacensības saistības 1957.
gadam. Tāpēc tagad, gatavojoties sanāksmei, katrā
kolchozā jāapspiež Bauskas rajona lauksaimniecī-
bas darbinieku aicinājums, paredzot pārdomātus
pasākumus, ievērojot vietējās iespējas.

Kolchozu valdēm, partijas organizācijām tūlīt jā-
organizē kolchoznieki ražamam darbam, lai priekš-
zīmīgi sagatavotos pavasara sējai, sekmīgi noritētu
lopu ziemošana, tālāk attīstītu saimniecības palīg-
nozāres, sagatavotos celtniecības darbiem.

30 tūkstoš rubļu peļņas no sudrablapsām

Lauksaimniecības arteli „Cī-
ņa” sudrablapsu fermā kol-
choznieks b. Griķulis pagāju-
šajā gadā audzēja vairāk ne-
kā 50 sudrablapsas. Tagad
jauno sudrablapsu ādas pār-
dotas un par tām ienemts 40
tūkstoš rubļu.

Kolchozā aprēķināts, ka, at-
skaitot izdevumus par izlie-
toto barību, apmaksu par
darbu kopējam un citus, peļņa
no sudrablapsu fer-
mas ir ap 30 tūkstoš rub-
ļu. Šogad vaislai paturētas 15
lapsas.

V. Zieds

Lopkopju saistības

Bauskas rajona lauku dar-
ba laudžu patriotiskais aicinā-
jums jaunu rosmi izraisījis
lauksaimniecības arteli „Uz-
varas karogs” kolchozniekos.

Pagājušajā nedēļā atklāta-
jā partijas sapulcē šeit pul-
cējās kolchoza komunisti, lop-
kopji un brigadierī. Iepazīnu-
šies ar saistībām, kādas uz-
ņēmies Bauskas rajona lop-
kopji, arī kolchoza lopkopji
uzņēmās jaunas saistības.

Ja pagājušajā lopkopības ga-
dā kolchozā uz 100 ha lauk-
saimniecībā izmantojamās ze-
mes ieguva 125 cnt piena, tad
šogad lopkopji apņemas uz šīs
platības iegūt 184 cnt piena
un 21,3 cnt gaļas, bet uz 100
ha aramzemes — 25 cnt cūk-
gaļas. Izslaukumu vidēji no
govs saistībās paredzēja pa-
lielināt par 300 litriem, sali-
dzinot ar pagājušo gadu.

Atsevišķas lopkopes uzņē-
mās individualas saistības. Lop-
kopes-slaucējas Nina Šabāne,
Jūle Kalna un Alma Gintava
apņēmas no katras govys iz-
slaukt 2000 litrus piena. No
katras dējējvistas šogad ie-
plānots iegūt 105 olas, bet putn-
kope Viktorija Kondratje-
va apņēmas no katras iegūt
vismaz 120 olu.

Sapulcē izstrādāja arī pa-
sākumus pieņemto saistību iz-
pildei. Tā šajā gadā palieli-
nās sēto zālāju platības ar
aprēķinu, lai sētie zālāji aiz-
ņemtu 41 proc. no visas aram-
zemes. Bez tam 45 ha platībā
no jauna iekārtos kultivētas
ganības. Vēl sapulcē nolēma
sagatavot šogad 230 tonnas
pakaišu kūdras.

A. Liepa

Lauku ražības palielināšanai

Atsaucoties Bauskas rajona
lauku darba laudžu aicināju-
mam, Kuldīgas mašīnu un
traktoru stacijas kolektīvs veic
pasākumus augstu ražu no-
drošināšanai zonas kolchozos.
Kopējā sanāksmē mehaniza-
tori apņēmas šoziem uz kol-
chozu laukiem ar MTS tehni-
niku izvest 20 tūkstoš tonnas
kūdras komposta un 400
tonnas kaļķu. Komunistu bied-
ra Vaivada vadītās 12. brigā-
des mehanizatori apņēmušies

izvest 8000 tonnas vietējā
mēslojuma. Šīs brigādes trak-
torists b. P. Lapsa uzņēmies
individualas saistības — izvest
ar viņam uzticēto traktoru
5500 tonnu vietējā mēsloju-
ma. 12. brigādes mehaniza-
tori jau stājušies pie savu
saistību izpildes un vairākas
dienas ved mēslojumu kolcho-
zā „Sarkanā zvaigzne”. Gata-
va šī darba sākšanai arī 6.
brigade.

J. Leja

Ar deputatu ierosmi un palīdzību

Divos gados, kas aizritēju-
ši kopš iepriekšējām vietējo
padomju vēlēšanām, redza-
mus panākumus guvusi Kabi-
les ciema padome.

— Lielu uzmanību esam vel-
tījuši kolchozu nostiprināša-
nai, ciema iedzīvotāju kultu-
rai, medicīniskās un sadzīves
apstākļu uzlabošanai, — saka
ciema padomes izpildkomite-
jas priekšsēdētāja deputate b.
Budanska. Ka tie nav tukši
vārdi, liecina fakti.

Ciema padomes izpildkomi-
teja un atsevišķi deputāti sa-
ņēma lauku darba laudžu sūdzī-
bas un ierosinājumus par to,
ka zobu saslimšanas gadīju-
mos grūti saņemt medicīnisko
palīdzību: jābrauc uz Kuldī-
gas polikliniku, bieži tās zob-
ārsti nepieņem. Un, lūk, cie-
ma padome sāka rūpēties, lai
Kabilē iekārtotu zobārstnie-
cības kabinetu. Un 1956. ga-
da pavasarī pūles vainagojās
panākumiem: kabinets sāka
darbu. Tagad tas izpelnījies
labu slavu ne tikai ciemā,
bet visā rajonā.

Agrākos gados Kabilē bija

slimnīca ar piecām gultām.
Tagad to skaits divkārtšojies.
Darbojas arī dzemdību noda-
ļa. Lieki teikt, ka tas ir liels
ieguvums ciema iedzīvotājiem.

Ne mazāks ieguvums ciema
iedzīvotājiem ir vidusskola,
kur skolnieku skaits arvien
pieaug. Kultūras komisijas
priekšsēdētājs deputats b. Hei-
demanis rūpējies, lai skolai
būtu pašai sava kinoaparatu-
ra un regulāri sniegtu skol-
niekiem kinoizrādes. Kultūras
komisijas nopelniem jāpie-
skaita arī tas, ka ciemā ir
stacionārā kinoiekārta.

Labi darbojas arī budžeta-fi-
nansu komisija, ko vada de-
putate b. Feldmane. Panākts,
ka ciema iedzīvotāji 1956.
gadā sekmīgi nokārtojuši no-
dokļu maksājumus.

Deputate b. Silāja vada Ka-
biles pienotavu. Ar krietnu
uzviņu tā izpildīja 1956. gada
uzdevumu sviesta un kazeina
ražošanā un deva valstij virs-
plāna produkciju par vairāk
nekā 1 miljons rubliem. Bez
tam b. Silāja ir arī lauksaim-
niecības komisijas priekšsēdē-

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem
rajona kolchozos
no 1 govys laikā no
1956. gada 1. oktobra
līdz 1957. gada
1. janvārim

Kolchozs	Iegūts piena no 1 govys (kg)	vai līdzinot ar iep. gadu
„Imanta”	382	+100
„Komunars”	350	-17
„Latvijas strēlnieks”	330	-51
„Uzvara”	337	+59
„Grauds”	335	+47
„Traktorists”	316	-11
„Cīņa”	316	-39
Mičurina v. n.	296	+27
Raiga v. n.	291	+36
Lisenko v. n.	270	-7
Staļina v. n.	262	+65
Kārļa Marksa v. n.	261	-30
„Sarkanā zvaigzne”	257	+4
„Leņina ceļš”	248	-19
„Komunistu ceļš”	237	-7
Molotova v. n.	235	+17
„Uzvaras karogs”	234	-48
„Socialisma ceļš”	223	+25
„Padomju Latvija”	222	+9
„Brīvība”	209	+32
„Sarkanais karogs”	202	+42
Proletarietis	199	+4
„Brīvības ceļš”	199	-42
Leņina v. n.	197	-52
„Jaunā gvarde”	192	-32
Staļina v. n. (Kraumaņu c.)	190	-11
„Kopdarbība”	182	+21
„Boļševiks”	180	+7
Zdanova v. n.	168	-22
„Aktivists”	154	-36
Mičurina v. n. (Ēdoles c.)	154	-48
„Abava”	138	-44

tāja. Komisija pārbaudīja, kā
ciema kolchozi sagatavojusies
lopu ziemošanas periodam,
kā tā noris. Par atklātajām ne-
kārtībām ziņots kolchozu val-
dēm, ciema izpildkomitejai.
Tagad komisija seko, lai
kolchozi priekšzīmīgi sagata-
votos pavasara darbiem.

Kables ciema padomes de-
putāti regulāri saņem dažā-
das vēlēšanu ierosinājumus.
Sēdēs, sesijās tos izskata un,
cik vien iespējams, realizē dzī-
vē. Ciems no rajona centra
atrodas samērā tālu, un tā ie-
dzīvotājiem bieži rodas grū-
tības nokļūšanā uz Kuldīgu,
jo autobuss ne vienmēr uz-
ņem, tas dažkārt ir pārpildīts.
Ciema iedzīvotāji par to pa-
matoti sūdzējas ciema pado-
mei, deputātiem. Sesija ap-
sprieda šo jautājumu un pa-
nāca, ka tagad trīs reizes ne-
dēļā no Kuldīgas izbrauc tak-
sometrs, kas aizved cilvēkus
uz pilsētu.

Daudz ir panākts di-
vos gados. Taču iedzīvotāju
vajadzības arvien pieaug, tādēļ
turpmāk darba vēl daudz.

V. Kļava

PIRMIRINDAS LAUDIS

Cūkkopējs Kārlis Strazds

Likās šis novakars īsi pirms Jaungada ne ar ko neatšķiras no iepriekšējiem. Tikpat ātri aiz apvāršņa paslēpās balā ziemas saule, tāpat kā iepriekšējā dienā krēsla strauji apņēma kolchoza „Leņina ceļš” laukus. Bet cūkkopējs Kārlis Strazds ar bažām vēroja laiku, vairākkārt izgājis sētvidū. — Naktī noteikti sals, — viņš pašupoja galvu.

Tikai pāris cilvēku saprata cūkkopēja rūpes. Kūti bija barīns sārta siventīnu, un par tiem bažījās Kārlis Strazds. — Drošs paliek drošs, — viņš noteica. — Rūpīgāk jānosēd aizgaldiņi, lai naktī sīvēniem nebūtu auksti.

Brīdī vēlāk cūkkopējs jau rosījās kūtī. Viņš vēl bagātīgāk nokaisīja ar salmiem sīvēniem atsevišķi iekārtoto aizgaldiņu grīdu, no ārpuses tos noklājot ar vecām drēbēm. Jā, kūts nav vairs tāda, lai uz tās siltumu vien varētu palauties...

Kārlis Strazds vēl nav sagaiojis savu otro gadadienu, kopš kopj sīvēnmātes, taču arī neilgais darbs bijis ražens. Pagājušajā lopkopības gadā no 6 sīvēnmātēm iegu-

va 150 sīvēnus, izvirzoties rajona labāko cūkkopēju skaitā. — Nav jau man nez kādu sevišķu paņēmieni darbā, — mazliet kautrīgi nosaka b. Strazds.

Taču ne katru reizi šie „sevišķie paņēmieni” izšķir rezultātu. Bez darba mīlestības, rūpīgas un gādīgas attieksmes pret uzticēto pienākumu nav iedomājami labi panākumi. Un šo patiesību nebrīdī neizmirst Kārlis Strazds. Pārkaļpot kūts sliekšni, katrs to ievēro. Kūts un aizgaldi rūpīgi iztīrīti. Cūkas un sīvēni labā miesas stāvoklī, tīri. Sevišķi daudz pūļu prasa sīvēni. Taču tikai no veselīgiem sīvēniem var izaudzēt ražīgas cūkas. Kas par to, ja dažā naktis negulēta un aizvadīta nomodā kūtī, gaidot sīvēnu metienu.

— Pirmajās trijās dienās, kā dienu, tā nakti dežurēju pie sīvēniem, — stāsta cūkkopējs. — Ik pēc divām stundām tos pielaižu pie cūkas barot. Sīvēniem iekārtoju atsevišķus aizgaldiņus, lai tur būtu silti. Tā esmu nodrošinājis sīvēnu metienu saglabāšanu.

Pagājušajā gadā nevienai sīvēnmātei metienā nebija mazāk kā 12 sīvēnu, bet dažos metienos pat 16—18 sīvēnu.

— Galvenais noteikums panākumiem ir labi kopšanas un turēšanas apstākļi, — saka b. Strazds.

Tādēļ viņš gādā, lai barība cūkām un sīvēniem būtu vispusīga. Pērniem liels apspāids bija piefermas laucīnā izaudzētie 2 t kartupeļi. Vasarā atkal cūkkopējs parūpējās, lai netrūktu labas zaļbarības. Vispusīgā barība, regulāra cūku pastaiga aplokā nodrošināja, ka sīvēnmātes un sīvēni ir veselīgi, žirgti. — Vasarā gan cūku uzturēšanos aplokā nevarētu saukt par pastaigām, — piebilst cūkkopējs. — Tad tur tās mīta vai augu dienu.

Šoziem cūkkopējam ir 6 t piefermas laukā izaudzēto kartupeļu. Taču palielinājusies arī apkopjamā saime. Pēc pirmā oktobra jau saņemti 25 sīvēni un kūti aug 6 jaunas cūciņas, kuras jau šinī gadā dos pirmos sīvēnu metienus.

R. Lidumnieks

VAKAROS BIBLIOTEKĀ

Īsa ir janvara diena. Pavissam zemu vējš nēsā smagus lietūs mākoņus, sašūpo elektrības vadus, spuldzi, un laiku pa laikam tā it kā mīršķina lielu, spožu aci. Sejā nepatīkami sītas sīkas lietūs lāses.

Pastaigai šāds vakars pavissam neizdevīgs. Bet kur lai pavada brīvo laiku? Tumši ir Kultūras nama zāles logi. Tikai apakšējā stāvā daži spoži apgaismoti un it kā aicināt aicina iegriezties.

Un, lūk, veras rajona bibliotēkas durvis. Ienācēju aptver patīkams siltums, gaišajās telpās rodas mājīga sajūta. Tādēļ ap lielo galdu bibliotēkas lasītavas vidū sarodas arvien vairāk cilvēku. Cits iedziļināties jaunākajos žurnālos, citu interesē tas, ko raksta vienā vai otrā republikas vai rajona laikrakstā. Un tā draudzīgi pie galda līdzās sēž pensionāre Elizabete Muratova, fabrikas „Vulkans” strādniece Zenta Griča, drēbnieks Pāvils Šišmakovs un citi.

— Regulari lasītavu apmeklē vidusskolnieki bb. Bēte, Viļumats, vulkanietis b. Krūmiņš un vairāki citi, — stāsta lasītavas vadītāja b. Šalkone.

Biedre Šalkone cenšas kulturali un veikli, apkalpot lasītavas apmeklētājus, palīdzēt tiem sameklēt agrāk periodiskā parādījušos rakstus. Nesen lasītavā ieradās 1. vidusskolas meiteņu grupa. Viņām, lūk, šāda vajadzība: skolas literatūrā žurnālā jāievieto vairāku spilgtāko literatūras tēlu apraksti, lai lasītājs pēc tiem

varētu pazīt attiecīgo literāro darbu un tēlu. Un b. Šalkone palīdz jauniešiem izvēlēties šos tēlus, raksturot tos. Meitenes aiziet no lasītavas gluži apmierinātas.

Daudz lasītāju redz pie bibliotēkā un lasītavā izvietotajām vitrinām. Jauniešus vairāk interesē izstāde, kur sargrupēti dažādi materiāli par gatavošanos Vissavienības jaunatnes festivalam. Citi iepazīstas ar Tautas rakstnieka Andreja Upīša darbu izstādi. Iekārtota arī vitrina par bērnu audzināšanas jautājumiem, metodiskais stūrītis. Telpas rotā gaumīgi lozungi, plakati, valsts vadītāju un izcilāko rakstnieku ģimenes.

Daudz darba vakaros bibliotēkas vadītājai b. Eglītei. Abonementā nepārtraukti nāk cilvēki, lai atdotu izlasītās un izvēlētos jaunas grāmatas. Dažs izvēlas grāmatas ar kataloga palīdzību, bet cits palaujas uz b. Eglītes gaumi. Lūk, pensionāre Alise Maure re saka: — Man, lūdzu, Blaumaņa „Salna pavasarī”. Un b. Eglīte veikli sameklē Blaumaņa stāstu krājumu, kur ievietots minētais darbs. Liela daļa lasītāju, kas iegriežas abonementā, vēlas saņemt jaunākos autoru darbus, kā Leva Vaisenberga „Jaunākā mēsa”, D. Grapina „Meklētāji”, A. Tolstoja stāstus un citus.

— Abonementā katru dienu caurmērā iegriežas 50—60 lasītāju, — pastāsta b. Eglīte. Sevišķi bieži viesi bibliotēkā ir vulkanieši bb. Fišers, Zujeva,

Ozola, Liepiņš, māsasimniece b. Lūka un daudzi citi.

Bibliotēkas grāmatu lasītāju skaits nepārtraukti aug. 1956. gadā bija 111 lasītāju vairāk nekā iepriekšējā gadā, Jaunajā pārvietojamā bibliotēkā, ko noorganizēja tikai pērn, ir vairāk nekā 50 lasītāju. Vispusīgāks, plašāks kļūst darba lauku interešu loks, un tas arī ir viens no iemesliem lasītāju skaita pieaugumam. Bez tam bibliotēkā papildinās arī grāmatu skaits. 1956. gadā grāmatu fondā nākuši kļāt turpat 2000 eksemplāru, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, pērn grāmatu iegādei atvēlētie līdzekļi bija par 3000 rubļiem lielāki. Arī šogad bibliotēkas grāmatu fonds ievērojami pieaugs.

Lai vēl vairāk saistītu darba lauku interesi, mācītu tos ne vien grāmatas lasīt, bet arī dziļāk padomāt par tajās skartajām problemām, bibliotēka vēl vecajā gadā noorganizēja literāro pulciņu. Tajā pieteikušies 30 dalībnieku.

Nopietni masu audzināšanas pasākumi bija konference par gaumi, jautājumu un atbilstu vakars, literārās konferences gan bibliotēkā, gan arī Kuldīgas MTS.

... Ielās gluži satumsis, kad bibliotēkā nodziest spožā gaisma un pēdējie lasītāji atstāj viesmīlīgās telpas. Laiks pavadīts lietderīgi, gūtas jaunas atziņas, kas palīdz turpmākajā darbā un dzīvē.

V. Zīle

Labā darba organizācija
brigādēs

Stavropoles novada Nevinomikas rajona Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī, kur priekšsēdētājs kopš 1936. gada ir G. Z. Žilejevs, lielu uzmanību veltī darba organizācijai brigādēs. Katrā brigādē noorganizēta padome no 15—17 pirmirindniekiem—laukkopjiem, lopkopjiem un mehanizatoriem. Lauksaimniecības arteli administratīvo personālu atalgo pēc iegūtās produkcijas daudzuma. Lai paceltu kolchoznieku ieinteresētību, kolchozā ieviesta ikmēneša avansēšana kā naudā, tā produktos.

Kolchozs ātri nostiprinās un attīsta savu saimniecību, pieaug lauku ražība un lopu produktivitāte.

Pagājušajā 1956. gadā kolchozs ievāca 21,5 centneru ziemas kviešu no hektara vairāk kā 8000 hektaru platībā.

Divu gadu laikā lopkopības produktivitāte pieaugusi trīskārtīgi un uz 100 ha aramzemes iegūts 79 centneri piena, 26 centneri gaļas. Naudas ienākumi gadā kolchozā ir 27 miljoni rubļu.

Kolchozs pirms termiņa izpildīja obligātās piegādes un valstij deva 800 vagonu kviešu, 19 vagonu gaļas, 10 vagonu vilnas, 80 piecdesmit tonnīgu cisternu piena.

Pagājušajā gadā kolchozs uzcēla 24 tūkstoš vistām mehanizētu putnu kūti, kura dod lielus papildienākumus.

Attēlā: kolchoza priekšsēdētājs G. Z. Žilejevs apspriežas ar putnkopēm. No kreisās P. Brečina, G. Žilejevs, V. Derija, V. Sinkareva.

Progresīvās metodes —
lopkopības praksei

Katrs lopkopis un lauksaimniecības speciālists zina, ka galvenais pamats izslaukumu kāpināšanā ir pilnvērtīga un vispusīga govju ēdināšana. Diemžēl, šodien mūsu rajonā vēl daudzi nezina to, ka viena no šādām iespējām ir Maskavas apgabala padomju saimniecības „Cholmogorka” izstrādātā un praksē pielietotā metode augstu piena izslaukumu iegūšanā. Šī metode ir grūsnu tēlu sagatavošana pirms atnešanās lieliem piena izslaukumiem. Padomju saimniecībā „Cholmogorka” reizē ar grūsnu tēlu pilnvērtīgu ēdināšanu un labu kopšanu lieto speciālu tesmens masāžas paņēmieni. To sāk pielietot apmēram 3 mēnešus pirms atnešanās un pārtrauc 10—15 dienas pirms atnešanās. Ar šādu metodi, sagatavojot grūsnās teles, šīs saimniecības ievērojamā slaucēja A. Strukova izslauca no 10 pirmiepēm vidēji 6472 kg piena, bet slaucēja E. Potapova — 6342 kg. Minētās slaucējas rīkojās sekojoši: pirmās 10 dienas no rītiem un vakaros 1—2 min. tesmeni viegli masē. Vēlāk, kad grūsnās teles jau pieradušas pie šādas masāžas, pāriet pie parastās tesmens masāžas, kādu lieto pie pieaugušām govīm. Pirms masāžas slaucēja ar tīru dvieļi, kas samērcēti 40—45°C siltā ūdenī un izspiesti, noslauka tesmeni. Pēc tam to noslauka ar sausu dvieļi un uzsāk masāžu. Sākumā masē labo tesmens pusi, tad kreiso un pēc tam vēl katru tesmens ceturksni atsevišķi. Masāžas ilgums 2—3 minūtes.

Šāda veida grūsnu tēlu tesmens masāža ļoti labi ietekmē

piena dziedzeru attīstību un sagatavo grūsnu tēlu nākamajai slaukšanai un augstai produktivitātei. Tā atbilst ievērojamajam padomju biologa I. Pavlova mācībai, ka organi veidojas darbībā un treniņā. Arī šāda veida tesmens masāža grūsnām tēlēm ir sava veida piena dziedzeru treniņš.

Minēto cholmogoriešu pieredzi vajag plaši popularizēt lopkopju vidū mūsu rajona lauksaimniecības speciālistiem, lai tā iegūtu vispārēju pielietošanu praksē. Pagaidām ar šo metodi nodarbojas vienīgi Valmieras rajona padomju saimniecības „Burtņiki” lopkopji. Šīs saimniecības slaucēja b. Stepanova, lietojot augšā aprakstīto metodi, no savas grupas pirmiepēm ieguva caurmērā 5211 kg piena no govīm ar vidējo tauku saturu 3,95 procentu.

Mūsu rajonā ir daudzas centīgas slaucējas, tāpēc var droši teikt, ka viņu sasniegumi būs vēl lielāki, ja viņas pielietos savā darbā cholmogoriešu ievērojamo atzinumu. Protams — nedrīkst domāt, ka tikai šī metode izšķir augstus piena izslaukumus.

Reizē ar šo metodi „jāaizņemam” no cholmogoriešiem arī viņu zelta atziņa, ka visu sekmu pamatā ir lopkopju kolektīva darba mīlestība, stingrā mērķtiecība un zootehnisko prasību ieviešana darbā, cilvēku lielā meistartība, nelokāmā griba un ticība savam darbam. Tāpēc arī šodien padomju saimniecībā „Cholmogorka” cīnās par 7000 kg lielu izslaukumu no govīm.

R. Folkmanis,
Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūta zinātniskais līdzstrādnieks

Arteļa Statutos — lietderīgus un pārdomātus grozījumus

Izvirzoties jauniem uzdevumiem un izmaiņām kolchozu celtniecībā, radās arī nepieciešamība izskatīt par jaunu Lauksaimniecības arteļa statutus, kas vairs neaptvēra visu kolchozu daudzveidīgo dzīvi un darbību.

Šim lielumam un sevišķi svarīgam notikumam kolchozu dzīvē vajadzēja pieiet ar visu nopietnību un uzmanību, lai jaunpieņemtie Statuti ar papildinājumiem un grozījumiem patiešām atbilstu pašreizējām kolchozu dzīves prasībām.

Diemžēl daudzi mūsu rajona kolchozi, kā tas ir redzams no grozīto Statutu reģistrācijas rajona izpildu komitejā, pāvirši veic šo nopietno darbu. Ir konstatējamas daudzas nepareizības un trūkumi ne tikai Statutu noformēšanā, bet arī to saturā. Daudzi kolchozi nav ņēmuši vērā PSKP Centralās Komitejas un PSRS Ministru Padomes norādījumus.

Nav pareizs Statutu 2. panta papildinājums, ko pieņēmuši kolchozi „Sarkanā zvaigzne”, „Boļševiks”, „Aktivists” un daži citi, ka piemājas zeme piešķirama daudz mazākā apmērā un par ganību lietošanu jāmaksā noteikta maksa tām kolchoznieku ģimenēm, kuru darba spējīgā ģimenes loceklis nav kolchoznieki, tomēr dzīvo vienā ģimenē, ir kopīga saimniecība, izmanto kopīgu piemājas zemi, bet neņem dalību kolchoza ražošanas darbā.

Ir ļoti daudz tādu gadījumu, kad kolchoznieku ģimenē ir arī nekolchoznieki. Piemēram, ģimene sastāv no tēva, mātes un pieauguša dēla. Visi godīgi strādā kolchoza darbā. Dēls apprec nekolchoznieci — strādnieci vai kalpotāju. Šī jaunā ģimenes locekle savā brīvajā laikā palīdz apstrādāt piemājas zemi un novākt ražu, bet nav kolchoz-

niece, jo strādā citā darbā. Vai būtu pareizi šai kolchoznieku ģimenei, ja pārējie ģimenes locekļi godīgi strādā kolchozā, samazināt piemājas zemi? Zināms — nē!

Protams, mūsu kolchozos ir arī tādas ģimenes, kuras patiešām mēģina izmantot kolchoza sētas priekšrocības — saņemt piemājas zemi, ganības, dažādus atvieglojumus, bet kolchozam dod tikai izstrādes dienu minimumu un parasti kolchozā iestājas tikai viens ģimenes loceklis, bet pārējie strādā citā darbā.

Tādām ģimenēm daļēji pareizi piemērojamas 2. panta norādītās normas. Bet papildinājumā iet runa par visām kolchoznieku ģimenēm, kuru sastāvā neatkarīgi no konkrētiem apstākļiem, ir nekolchoznieki un kolchozā nestrādā. Tāpēc šis papildinājums ir nepārdomāts.

Būtu daudz pareizāk, ja kolchozi šo jautājumu izšķirtu savādāk, piemēram, ņemot vērā kolchoznieka sētas galveno ienākuma avotu.

Kolchoznieku sētas piemājas zemei ir tā nozīme, ka kolchoznieki no piemājas zemes gūst papildus ienākumus. Turpretī tām ģimenēm, kuru locekļi strādā ārpus kolchoza, vajadzība pēc tik lielām piemājas zemēm nav, jo viņi pilnīgi apmierina savas vajadzības, strādājot ārpus kolchoza, bet piemājas zemi bieži vien pārvērš jau par peļņas avotu.

Neloģisks un pēc būtības nepareizs ir arī tāds papildinājums, ko pieņēmuši gandrīz visi kolchozi — ka tām kolchoznieku sētām, kuru ģimenes locekļi kolchoznieki nepiedalās darbā, par ganību lietošanu jāmaksā daudz mazāk — 200 rubļi par liellopu un 75 rubļi par sīklopu, nekā tām, kuru ģimenes locekļi neizstrādā pilnu izstrādes dienu minimumu, kurām jāmaksā attiecīgi 300 un 150 rubļi.

Nav saprotams, kāpēc kol-

chozi jaunpieņemtajos Statutos izdala atsevišķu kolchoznieku grupu, tas ir, darba nespējīgus, invalīdus, pie kam nevis pagodinot viņus ar to, bet gluži otrādi, ierobežojot viņu arteļa biedru tiesības. Gandrīz visi kolchozi šai kolchoznieku kategorijai paredz piemājas zemes piešķiršanu no 0,3 līdz 0,6 ha, kad visām pārējām kolchoznieku sētām piemājas zeme paredzēta tieši 0,6 ha. Bet kolchozā „Sarkanā zvaigzne” pat konkrēti nosaka: „Ja ģimenē ir viens tāds (kāda necienība!), piemājas zeme ierādāma 0,4 ha, bet ja ģimene sastāv no diviem tādiem, piemājas zeme ierādāma 0,6 ha”. Šeit pat aizmirsas, ka piemājas zeme ir piešķirama ne katram atsevišķam kolchozniekam, bet katrā kolchoznieku sētā.

Kāpēc tas darīts, grūti pateikt, tikai skaidrs ir viens, ka pielaista rupja kļūda, neievērojot gados veco kolchoznieku vienlīdzīgās arteļa biedru tiesības.

Par pāviršību, pieņemot Statutus ar papildinājumiem un grozījumiem, liecina arī citi fakti. Kolchozs „Traktorists” jaunpieņemto Statutu 7. pantā paredzēja, ka par arteļa biedriem uzņem pilnvarnieku sapulce. Bet kas tā ir tāda pilnvarnieku sapulce, no kā viņa sastāv un kā darbojas, Statutos nav teikts. Kolchozu „Uzvaras karogs”, „Socialisma ceļš”, „Aktivists” pieņemtajos Statutos 17. pants atkārtoti pašu, kas ierakstīts 16. pantā. Atsevišķi kolchozi pilnu pantu saturā veltī ieraksta tikai — „bez izmaiņām”.

Tādi Statuti nevar palikt spēkā, tie jāizskata par jaunu, jāizlabo pielaistās kļūdas un nepareizības, raugoties, lai Statuti konkrēti un precīzi atspoguļotu kolchozu darbības normas, būtu saprotami katram kolchozniekam.

D. Artemjevs,

prokurora palīgs, jaunākais jurists

Jauns magnetafons «Dņepr 9»

Kijevas radio aparātu rūpnīca uzsākusī izgatavot magnetafonus „Dņepr 9”. Jauniem magnetafoniem ir uzlabota skaņa, divkārtīgi pagarināta pierakstāmā lenta.

Attēlā: skaņu neregulētājs V. Širokovs (pa kreisi) un mehaniķis A. Silomonovs pārbauda magnetafonu „Dņepr 9”.

Pirmās ciņas rajona meistarsacīkstēs basketbolā

Sestdien BASB „Daugava” sporta namā sākas rajona 1957. gada meistarsacīkstes basketbolā. Sacensībās piedalās 6 vīriešu un 5 sieviešu komandas.

Tāpat kā rajona meistarsacīkstēs volejbolā, arī šīs sacensībās nepiedalās neviena lauku komanda. Sporta biedrības „Vārpa” priekšsēdētājs b. Krauze nav pat papildējis nokomplektēt vismaz „Vārpas” rajona izlases komandu.

Ar interesi tika gaidīts Alšungas vidusskolas jauno basketbolistu un sieviešu komandas starts. Diemžēl, alšundznieki sacensībās nepiedalās.

Sacensību atklāšanas dienā kā pirmās sastapās 1. vidusskolas I un II sieviešu komanda. Vienlīdzīgā cīņā tikai spēles pēdējās minūtēs I komandai izdevās panākt 32:24 (18:19) uzvaru. Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības basketbolistes vienīgi spēles pirmajās minūtēs spēja izrādīt nopietnu pretestību „Vulkanā” izlasei. Spēles turpinājumā aizvien vairāk izpaužas vulkaniešu pārkums, kuras guva pārliecinošu 48:21 (13:8) uzvaru. Sevišķi veiksmīgi spēlēja „Vulkanā” uzbrucēja B. Brakmane, kura guva 22 punktus.

Kā nākošās spēlēja „Vulkanā” vīriešu un 1. vidusskolas otrā komanda. Vulkanieši, cerot uz vieglu uzvaru, sāka spēli ar vairākiem rezervē spēlētājiem, ko sekmīgi izmanto vidusskolnieki un ar spēles pirmo minūti izvirzās vadībā. Ar spēles turpinājumu viņi patur iniciatīvu un 17. minūtē rezultāts ir 25:17 skolnieku labā. Pie šā rezultāta vulkanieši izdara spēlētāju maiņu un laukumā uzņāk pamatsastāva spēlētāji Šternbergs, Priekalns un Leitis. Arī izdarītā spēlētāju maiņa nelīdz un, ejot puslaika atpūta, rezultāts ir 29:20 1. vidusskolas II komandas labā. Otrajā puslaikā ļoti enerģiski spēlēja „Vulkanā” basketbolisti un gūst mazpārliecinošu 61:55 uzvaru.

Pirmās dienas sacensību degpunktā bija 1. vidusskolas I un Mežsaimniecības vīriešu komandu spēle.

Kā bija sagaidāms, jau ar

spēles pirmajām minūtēm iedegās interesanta tehniski un taktiski vērtīga cīņa. Abu komandu spējas līdzvērtīgas, kādēļ vadībā pārmaiņus izvirzās gan viena, gan otra komanda. Ejot puslaika atpūta, vadībā ar 32:28 ir MS basketbolisti. Otrā puslaika sākumā vidusskolniekiem izdodas pārņemt iniciatīvu un viņi netikai rezultātu izlīdzina, bet, atskanot tiesneša signālam, ir izcīnījuši 60:52 uzvaru.

Svētdien sacensību turpinājumā MS basketbolisti ar augstu 91:44 (30:23) rezultātu pieveica 1. vidusskolas otro komandu. Bērziņš (MS) guva 43 punktus.

Abu pirmās vidusskolas komandu spēlē krietni pārkāpi bija pirmās komandas spēlētāji, kuri guva augstu 83:49 (41:19) uzvaru.

Daudzie skatītāji ar nepacietību gaidīja IDA un „Vulkanā” vīriešu komandu spēli. Abas šīs komandas iepriekšējā gadā guvušas labus panākumus — „Vulkans” ir rajona 1956. gada čempions un IDA — rajona spartakiadē ietilpstošo sacensību uzvarētāja.

„Vulkans” sāk spēi savā labākajā sastāvā: Šternbergs, Priekalns, Maurs, Leitis un Porgailis. IDA pārstāv Feodorovs, Zeberliņš, Trumšiņš, Dakteris un Dabiņš. Jau ar pirmajām spēles minūtēm izvērsās vienlīdzīga, interesanta cīņa un spēles 8. minūtē rezultāts ir 13:12 IDA basketbolistu labā. Spēles turpinājumā pēdējiem izdodas pārņemt iniciatīvu un galvenokārt ar sekmīgiem Zeberliņa metieniem noslēgt puslaiku ar 32:20 savā labā. Sākot ar otrā puslaika 30. minūti vulkaniešiem izdodas pārņemt iniciatīvu un dažu minūšu laikā panākt ne tikai rezultāta izlīdzinājumu, bet pat izvirzīties 2 punktu vadībā. Spēles pēdējās minūtes rit ļoti saspīdināti; veiksmīgāki izrādās IDA basketbolisti, kuri izcīnā 69:65 uzvaru. Šī spēlē veiksmīgākais spēlētājs bija IDA pārstāvis Zeberliņš, kurš viens pats guva 31 punktu.

Par šo spēli „Vulkanā” pārstāvis iesniedza protestu.

L. Arāja

Pētījumi par pārpurvoto zemju nosusināšanu Latvijā

Latvijas Hidrotehnikas un meliorācijas zinātniski pētnieciskais institūts 1956. gadā pabeidza pētījumus par Jelgavas zemienes velēnu karbonāta augsnes nosusināšanas metodēm. Konstatēts, ka nosusinot velēnu karbonāta augsni ar segtās drenāžas palīdzību, dažādu lauksaimniecības kultūru ražība palielinās par 30—100 procentiem. Liekot drenas 1,1—1,2 metru dziļumā un 22—30 metru attālumā citu no citas, velēnu karbonāta augsne ražas pieaugums ir par 45—50 procentiem lielāks nekā laukā, kas nosusināts, izrokot valējus grāvjus. Pie tam laukā, kas nosusināts ar segtās drenāžas palīdzību, vairāk atmaksājamas tehnikas lietošana un pazeminās produkcijas pašizmaksa.

Mūsu republikas kolchozu un padomju saimniecību lielākajā daļā nepieciešams nosusināt pārpurvotās plavas un

ganības. Pētījumi, kas piecu gadu laikā veikti Beibežu eksperimentālajā bazē, rādījuši, ka, nosakot atstatumu starp grāvjiem vai drenām, jāievēro pārpurvošanās cēloņi. Tajās nosusināmā masīva vietās, kur pārsvarā ir gruntsūdens, drenas jāliek ik pēc 20—30 metriem, bet tur, kur lieko mitrumu rada nokrišņi vai palu ūdens, atstatumam starp drenām jābūt 40—60 metru lielumam. Tādā veidā nosusinātajos kūdrājos, kā arī velēnu gleja augsne ievērojami pieaug ilggadīgo zāļu ražība.

1956. gadā institūts sāka pētīt vairākas svarīgas meliorācijas problēmas. Visaktuālākais un vissarežģītākais ir jautājums par pārmērīgi mitras velēnu podzola augsnes nosusināšanas metodēm. Šajā augsnē ir slānis, kas vāji laiž caur ūdeni un traucē tā novadīšanu. Tāpēc liekot drenas, tranšejas jāizber ar caurlaidīgu materiālu un pēc Maļceva

metodes jāuzjirdina augsnes apakškārtā. Pēterlauku izmēģinājumu stacijā izdarītie eksperimenti parādīja, ka šis pāņēmens ir ļoti efektīvs, likvidējot ziemāju izmirkšanu velēnu karbonāta augsnē.

Institūts paredz 1957. gadā izdarīt eksperimentus pārmērīgi mitras velēnu podzola augsnes drenēšanā, kā arī papildu pasākumos. Tiks izveidotas eksperimentālas sistēmas augsnes nosusināšanai ar porainajām asfaltbetona caurulēm 300 hektaru platībā, tai skaitā arī kolchozos, kur nosusinās 150 hektarus.

Sadarbojoties ar Latvijas Valsts universitāti, institūts 1957. gadā sāks pētīt daudz hidrotehnikas problēmu. Hidrotehnikas laboratorijā, starp citu, pētīs arī jautājumu par slūžu ierīkošanu upēs, lai palu ūdens sanesumus varētu izlietot plavu mēslošanai.

J. Bergmanis,

Latvijas Hidrotehnikas un meliorācijas zinātniski pētnieciskā institūta direktors

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Sagaidot jauno gadu, simtiem miljonu vienlīdzīgo cilvēku visās zemelēs malās uzsauc tostus par godu mieram un draudzībai, izteica pārliecību, ka 1957. gads būs to tautu tālākas saliedēšanās gads, kuras cīnās pret karu, par visas cilvēces gaisa nākotni.

Aizvadītā gada starptautiskie notikumi ļoti pārliecinoši parādīja, ka visu zemju darbaļaužu vienotība un solidaritāte to cīņā par sēto miera lietu ir tieši tas spēks, pret kuru ir bezspēcīgi imperialisti, kas cenšas izraisīt jauna pasaules kara ugunsgrēku. Anglijas, Francijas un Izraēlas militārās авантурas izgāšanās Egiptē, kontr-revolucionārā fašistiskā dumpja likvidēšana Ungārijā — tās ir svarīgākās uzvaras, ko jaunā gada priekšvakarā guvusi miera spēki pār kara un reakcijas spēkiem. Imperialistiem neizdevās realizēt savus noziedzīgos plānus Tuvojos Austrumos un Ungārijā „vispirms tāpēc, — uzsvēra PSKP CK pirmais sekretārs N. S. Chruščovs savās atbildēs uz Čehoslovākijas laikraksta „Rude Pravo“ galvenā redaktora jautājumiem, kas publicētas 1. janvārī, — ka spēki, kas cīnās par mieru, tagad ir pietiekami varenī, lai savaldītu visus аванturistus, kas savos savtīgajos nolākos grib iegrāst tautas jauna kara postā. „Tagad visiem vajadzētu būt skaidrībā par to, — teica N. S. Chruščovs, — ka ikviens imperialistu mēģinājums izraisīt karu, ikviens reakcijas spēku mēģinājums uzbrukt socialistiskajai zemju tautu iekārtumiem saņems pienācīgu pretsparu“.

Tas pats teikts arī PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja N. A. Bulganina atbildēs uz Polijas radio galvenā redaktora jautājumiem. „Ir pilnīgi pamatoti cerēt, — teica N. A. Bulganins, — ka jaunais, 1957. gads iezīmēsies ar svarīgām tautu uzvarām cīņā par miera saglabāšanu un nostiprināšanu, par starptautiskā saspīlējuma mazināšanu, par dažādu sociālo iekārtu valstu mierīgas līdzās pastāvēšanas principu uzvaru“.

Visas pasaules miera cīnītāju kustības panākumu ķīla ir tā, ka pastāv varenā socialisma zemju nometne, kas uzskāp jaunā, 1957. gadu tik saliedēta un stipra kā vēl nekad. Aizvadītā gada imperialisti vēltījaši ne mazums pūļu, lai vājinātu socialistisko valstu vienotību, sētu

naidu starp tautas demokrati-
jas zemēm un Padomju Savienību. Taču visas šīs pūles ir devušas tieši pretēju rezultātu. Draudzīgās saites, kas vieno socialistiskās nometnes zemju tautas, ir kļuvušas vēl stiprākas. To liecina PSRS Valdības Deklarācija par Padomju Savienības un citu socialistisko valstu draudzības un sadarbības attīstības un tālākas nostiprināšanas pamatiem, kas publicēta 1956. gada 30. oktobrī; par to liecina aizvadītā gada pēdējos mēnešos starp Polijas un PSRS, kā arī Rumanijas un PSRS valdību delegācijām notikušo sarunu rezultāti; par to liecina brālīgā palīdzība, ko socialisma zemes sniedz ungāru tautai, kas nopietni cietusi sakarā ar kontr-revolucionāro sazvērnieku rīcību.

Socialistisko valstu neuzvarāmā spēka avots, teikts jau citētās N. S. Chruščova atbildēs laikraksta „Rude Pravo“ galvenajam redaktoram, ir socialistisko zemju vienotība un saliedētība, to stiprā sadraudzība. Tā ir socialisma jaunu panākumu ķīla. Uz to pašu Jaungada runās norādīja citu socialistisko zemju valstsvīri. Piemēram, Čehoslovākijas Republikas prezidents A. Zapotockis savā 1. janvāra runā teica: „Vienotība, miers un ticība socialisma uzcelšanai līdzās sirsnīgas draudzības izpausmei pret Padomju Savienību bija auksta duša visiem Čehoslovākijas ienaidniekiem“, kas vēltīgi cerēja, ka pienāks laiks, kad sabruks socialisms un mūsu draudzība ar Padomju Savienību“.

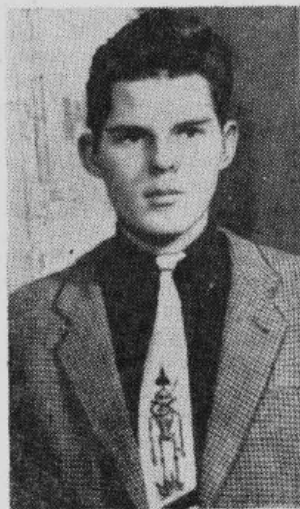
Nav šaubu, ka imperialisti, neraugoties uz neveiksmēm, kas tos piemēkleja pagājušajā gadā, turpinās savu nežēlīgo darbību pret socialisma zemēm. „Mēs nedrīkstam aizmirst, — teikts N. S. Chruščova atbildēs „Rude Pravo“ redaktoram, — ka jauno dzīvī bez ekspluatatoriem un ekspluatētajiem socialistisko zemju darbaļaudis cēl apstākļos, kad pastāv kapitalistisko zemju nometne, kur valdošās šķiras, to partijas un valdības piekopusas un piekopi politiku, kas vērsta pret mūsu zemēm. Tāpēc mums ir nepieciešams uzlabot socialistisko zemju kolektīvo aizsardzību, aktīvi cīnīties starptautiskajā arenā par miera saglabāšanu un nostiprināšanu visā pasaulē“.

N. Čigirs

KRITIKAS GAISMĀ

Esiet pazīstami

VALDIS GEDULIS

Rajona kulturas namā kārtējais sarīkojums. Pēkšņi dzirdam jauniesu sarunājamies:

— Gaiteņi vienreizējais stilīgs nolūzis.

Un tiešām milicijas darbinieki tur jau rosījās ap to vakar tā dēvēto vienreizējo stilīgu, kas bija novēlēts visā augumā. To, kas ir šis gaumes kropļotājs un pirmās tādas kakla saites īpašnieks visā rajonā, redzam fotoattēlā. Esiet pazīstami — Valdis Gedulis no Kuldīgas MRS. Viņš raksturojams kā cilvēks ar galīgi sačabējušu gaumi. Vai pareizāk sakot — Valdim gaumes vispār nav, jo gindenis uz liesmām, kurām pa acs vietu izlidusi čūska par gaumi neko labu nelielina.

Te drīzāk jāsaka: — Prātīg, nāc mājās!

Gaisma jāgādā

Kolchoza tirgus svaru izdošanas un sveršanas punktā b. Blūma strādā ar sveci vienā un zīmuli otrā rokā, jo šeit nav iekārtots elektriskais apgaismojums.

(Fakts)

Ir darba apstākļi šeit tādi, ka ilgāk ciešams nav nekādi. — Un tiem, kas liek tai tumsā strādāt Ir šodien jāliek gaisma gādāt.

Nedienas ar cūkām

Grūtības lopu turētājiem — pilsētas iedzīvotājiem sagādā šo lopu likvidēšana. Ja grībi, „noslepkavot“ cūciņu, tā jānogādā pilsētas lopkautuvē, jo mājās šo „ceremoniju“ izdarīt neatļauj lēmums. Bet te nu dažreiz atdurās kā pret mietu. Laiņas un izpalīdzīgas ir lopkautuves darbinieces, kas neatsakās palīdzēt cūku bērnu jautājumā. Runājot par cūciņas nokaušanu pilsētas lopkautuvē, liekas, viss rit gludi. Iesniedziet tikai visas vajadzīgās izziņas, samaksājiet un — kārtībā, jūs domājat? Nebūt nē! Kad visas formalitātes nokārtotas, darbiniece pārvaicā: — Bet kā jums ar transportu? — Nu, protams, kā jau parasti, pret atlīdzību to izdarīs lopkautuve, — skan atbilde.

— Bet ziniet, mums ar transportu ir tā pašvaki, jo, lūk, ratiem, kuros vedām cūku kastīti, ir salūzis viens ritenis un nekādi nevaram to salabot un pašreiz arī sniega nav, kādēļ ar ragavām arī nevaram braukt. Nu ko, atliek vienīgi divas iespējas — vai nu vest suķiti pavadā līdzīgi sunīm pa ielu, vai arī pagaidīt, kamēr uzkrīt sniegs. Taču vispareizākais atrisinājums šeit būtu, ja pilsētas lopkautuves pārzine b. Safronova par šim nebūšanām vairāk interesētos un censtos tās novērst, panākot, ka nelaimīgais ratu ritenis, kurš tik daudziem cilvēkiem sagādājis rūgtus brīžus, tiktu salabots.

Z. Asums

Neticami, bet tomēr fakts,...

... ka Raiņa vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli „Apu“ slaucamo govju novietnē vairākas dienas jau nedarbojas „automatiskā“ dzirdināšanas ierīce. Tuvumā esošā akā ir maz ūdens, kādēļ

slaucēja labi ka reizi dienā spēj kaut cik padzirdīt govīs. ... ka Stalīna vārdā nosauktajā kolchozā pēc diķu nolaišanas un zivju nozvejošanas apkārtnējo grāvjos „saradušās“ daudz karpu.

Aizrādījums

Sākot ar 1957. g. 1. janvāri, Rostovā pie Donas izdos jaunu literāri māksliniecisku un sabiedriski politisku žurnālu krievu valodā „Don“. Žurnālā ievietos labāko rakstnieku darbus, kā arī apgaismos dienvienu kolchozu, fabrikas un rūpniecību dzīvi.

Abonēšanas maksa 5 rubļi mēnesī. Abonentus pieņem līdz šā gada 18. janvārim.

„Preses Apvienība“

Anatolijs Bezuglovs

Atgadījums no prakses

(No advokata piezīmēm)

(3. turpinājums)

Lūdzu pieņemt manu pēdējo vālsirdīgo atziņanos un ātrāk pabeigt izmeklēšanu. Nekādu slepkavību es neesmu izdarījis, vainīgs esmu tikai šai lietā“.

Saņēmis tādu vēstuli, izmeklētājs, protams, tai nenoticēja un vēl vairāk bija pārliecināts apvainojuma versijā. Bet lai līdz galam atmāskotu Bobkovu, viņš nekavējoties pārbaudīja, kādi vilcieni tajās dienās gājuši caur Ensku, un pēc dažām dienām saņēma no visiem šo vilcienus priekšniekiem paskaidrojumus. Nevienam pat nebija dzirdējis par līdzīgu gadījumu. Izmeklētājs nolēma vēlreiz nopratināt Bobkovu, bet tas vispār atteicās no tālākiem paskaidrojumiem.

Tādā stāvoklī lieta arī nonāca tiesā. Izlasījis to līdz galam, es ļūtos pilnīgi satriekts. Atklāti sakot, pirmajā brīdī es pat nezina, ko man darīt. Noziegums šķita acīm re-

dzams, taču apsūdzētais neatzina sevi par vainīgu, — tā tad mans pienākums būs atbalstīt viņa paskaidrojumus. Bet tas bija grūti.

— Kāpēc tad jūs pienākums? Var taču arī nebūt vienprātis ar sava aizstāvamā pozīcijām, ja viņa vainas pierādījumi ir acīm redzami, — es izteicu savu piezīmi.

— Es tuos pie cita redzes viedokļa, dārgais koleģi. Mūsu pienākums ir aizstāvēt, bet nevis sodīt apsūdzētos. Varbūt, ka tas kādreiz ir arī grūti, taču pilnīgi nepieciešami.

— Nenovirzieties taču ar saviem strīdiem! Stāstiet tālāk, Ivan Petrovič! — protestēja mūsu ceļa biedri.

— Nu ko, labi, — piekrita stāstītājs un turpināja: — Mājās todiens es atnācu vēlu un visu laiku domāju. „Kādi gan spēki varēja piespiest Bobkovu nogalināt savu bērnu? Nē, Stepans stāstīja patiesību. Viņš varēja atdot, aizsūtīt Nūru

vilcienā, tikai ne nogalināt. Un ja arī viņu nebūtu redzējuši naktī pie upītes ar meiteni uz rokām... Taču kā gan viņu varēja pazīt tumsā naktī? Tu esi aizmirsis, ka spīdēja spožs mēness“, — es sāku strīdēties pats ar sevi. Gandrīz mašīnāli, vienīgi pretrunīgu jūtu virzīts, es piegāju pie rakstāmgalda un atšķīru kalendāru...

— Marija Strupina apgalvo, ka meitene pazudusi dienu pirms viņas dzimšanas dienas. Nūrkas dzimšanas diena ir 20. maijā. Tātad viņa pazudusi deviņpadsmitajā. Šis datums norādīts arī apsūdzības rakstā, — es atcerējos, pāršķīrstot kalendāru.

Un pēkšņi tikko nepalecos aiz prieka. Tajā naktī mēness nav bijis! Bija jauna mēness periods.

Atzīstos, es šoreiz biju pārliecināts, ka atklāju kaut ko neparastu. Taču par to vēlāk. Pagaidām man tikai atlika

nožēlot, ka nevarēju Bobkovu satikt līdz tiesai. Cietums bija citā pilsētā, bet laika braukšanai turp vairs nebija.

Otrā dienā līnijas braukuma sesija ieradās stacijā, un es tūlīt devos konvoja telpās parunāt ar Stepanu. Konvoja priekšnieks, piedzīvojis staršina ar atklātu, miegainu seju, ilgi pētīja atļauju tikties ar ieslodzīto, pēdīgi greizi uz mani paskatījās un uzsauc: „Paramonov, atved slepkavu!“

Pēc pāris minūtēm divi konvojieri ievada priekštelpā Stepanu Bobkovu. Es biju redzējies lietā viņa dokumentus ar fotografijām un tāpēc uzreiz pazinu. Melnīgānējā, iegarenā čigāna tipa seja, deguns ar kūkumiņu un garais augums vērtā viņu līdzīgu Solochova Grigorijam, kādu es to biju iedomājies. Trūka tikai melnā, sprogainā cekula. Stepanam mati bija nogriezti.

Es zināju, ka Bobkovam būs grūti runāt par notikušo un sarunu sāku, izklāstot pozīciju, kādu bija nodomājis ieņemt tiesā.

Izskaidroju Stepanam, kā-

pēc uzskatu par nepieciešamu lūgt tiesu nosūtīt lietu papildus izmeklēšanā. Ar to es cerēju Bobkovu noskaņot pret sevi labvēlīgi. Viņam vajadzēja skaidri saprast, ka es apsūdzībai neticu.

Taču reakcija uz manu atklātību bija pavisam negaidīta. Bobkovs sāka mani lūgt lietu neievilkt. Viņš bija gatavs uz visu, lai tikai ātrāk nokļūtu nometnē, saktu strādāt un visu aizmirstu.

Visus argumentus viņš noraidīja, nenoklausoties līdz galam, un atkārtāja, ka viss bijis tā, kā viņš aprakstījis vēstulē. Vārdu sakot, mēs ne par ko nenorunājām. Varbūt, ka traucēja konvojieru klātbūtne. Stepans aizvien paskatījās uz viņu pusi un centās ātrāk beigt sarunu. Tā vai citādi, bet es aizgāju, neko neparunājis. Uz ielas pie stacijas kluba, kur vajadzēja notikt procesam, ieraudzīju ļaužu pūli. Cilvēki par kaut ko dzīvi pārrunāja.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms